

תבלין לשלחן שבת

פֶּרֶשֶׁת אָמֹר

עלון מספר
303

בס"ד

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה. העלון טעון גניזה. הלימוד בשבת פי אלף מיום חול. כדאי לקרוא בשלחן שבת.

זמני השבת -
גב העלון

העלון לעלוי נשמת: בכור חי' בן בטי, אברהם זושא בן ר' יהושע, לאה בת ר' יום טוב ליפמאן, מיכאל בן שרה, אלכסנדר בן מרי, לודמילה בת לייב, משה בן זוהרה, יהודה בן שרה, יוסף בן חנה, מנחם שלום בן שמחה, חיים בן אסתר, ר' טוביה בן ר' זכריה, תמרה בת יעקב - **תנצב"ה**.
ולהבדיל בין החיים למתים, העלון לרפואת: בת שבע בת ליאורה, אסתר בת שמחה, סביטלנה צביה בת ברכה, מרי בת חנה, מאור בן ידידיה, זכריה בן סלאם חיים, חנה בת סלאם - **בתוך שאר חולי עמו ישראל**

נקודה בפֶּרֶשֶׁה:

בְּרַחֲבוֹ, לְפִיכָר אֵינְנוּ חִיבִים לְחַסְנוּ בְּחֶסֶן הַתּוֹרָה. דִּי אַם נְחַנְכוּ לְקִיּוּם הַמִּצְוֹת. אֲבָל כִּיּוֹם כְּשֶׁהֲרַחֲבוּ מְלֵא מִדּוּחִים וּמְעַז יִצְרִים, אִי אֶפְשָׁר לְצַאת אֵלָיו בְּלֵא הַחֶסֶן הַיְחִיד, אֹר הַתּוֹרָה!
וְאִם כָּבֵר מְדַבְּרִים, לֹא רַק הַיְלָדִים פְּגִיעִים. הַהוֹרִים, מְחַסְנִים דַּיִם? כְּשֶׁהֲרַחֲבוּ יַרְדּוּ כָּל כָּף, הָרִי חִיבִים גַּם הֵם לְהַרְבּוֹת בְּשַׁעֲרֵי תוֹרָה!
בְּדַבְּרֵי הַיָּמִים שֶׁל הַעַת הַהַדְּשָׁה סְפָרַת "הַשּׁוֹאָה" כְּגֹדֶל הַפְּשָׁעִים נִגְדַּ הָאֲנֻשׁוֹת.
בְּמַהֲלָךְ מַלְחַמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה, עַת כֹּה נִבְּחָו בְּמִיתוֹת מִשְׁנֵי מִיְלּוּנֵי אַחִינוּ הַיִּי"ד, הַגִּיעַ פְּלִיט שְׂרִיד חֶרֶב לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל. כְּשֶׁסָּפַר אֶת גֹּדֶל הַחֶרֶב וְהַזְּעָה - לֹא הָיָה אִישׁ שֶׁהֶאֱמִין לוֹ.
אֲנָשִׁים צָחֲקוּ לוֹ... גָּזַז רַחֲמוֹ... - מִשִּׁיגְעָר, מְדַמֵּן, חוֹזֵה בְּהִקְיָ, וְעוֹד "מַחְמֵאוֹת" הָיוּ מִנֵּת חֶלְקוֹ! רַק לְאַחַר שֶׁהִסְתִּימוּ שְׁנוֹת הַזָּעַם - יָדְעוּ כֻּלָּם שֶׁהַכֹּל הָיָה אֶמְתָּ!
כִּיּוֹם מִסְפִּיק לוֹמַר מְלֵא אַחַת - 'הַשּׁוֹאָה', כְּדִי לְהַכִּיל וּלְזַכֵּר בְּיָגוֹן אֶת כָּל שִׁשְׁתַּת הַמִּיְלּוּנִים הַעֲקוּדִים הַיִּי"ד.
וְהִיא? מִתְרַחֵשׁ חֶרֶב שֶׁקֵּט, לֵלֵא מַחְנוֹת הַשְּׂמֵדָה, לֵלֵא קְלָגִסִּים מְאִימִים עִם כְּלָבִים חוֹשְׁפֵי שְׁנַיִם. אֲדַרְבָּה, הַהַשְּׂמֵדָה שֶׁל הַיּוֹם מְאִירַת עֵינַיִם, מַחִיכֶת וְצוֹחֶקֶת, רַק בּוֹא וְתִלְחֵץ וְתִקְבֵּל יָם שֶׁל רְגוּשִׁים וְיִכְיָר דְּמִיּוֹנֵי, לֵלֵא גְבוּל וּמְדָה.
כֹּף מְדִי יוֹם נִמְחָקוֹת רַבּוֹת נִשְׁמָחוֹת מִיִּשְׂרָאֵל, לֵלֵא דֶרֶךְ חֲזָרָה - לְשֵׂאוֹל תַּחֲתִיתִי! דוֹמָה נְשִׂאִין כִּיּוֹם מִי שֶׁלֵּא מְכִיר הַיּוֹם בְּנֻזְקֵי הַסְּמַרְטָפוֹן הַפְּרוּץ שֶׁאִינוּ כָּשֶׁר, בְּשִׁבְרָה שֶׁהִפִּיל עַל בְּתִים כֹּה רַבִּים, בְּדַרְדֹר שֶׁהוֹרִיד מִטָּה מִטָּה רַבִּים מִבְּחוּרֵי וּבְחֹרוֹת יִשְׂרָאֵל. אֶךְ לְמִרּוֹת מֵהַשִּׁיזְדָּעִים וְשׁוֹמְעִים, עֲדִין הַסְּמַרְטָפוֹן מִמְשִׁיךְ לְהַכּוֹת לֵלֵא רַחֵם, וּמוֹשֵׁךְ אֶתְרֵי לְתַהוֹם מְטוֹבֵי הַצְּבוּר - מְסַבְּחִים שְׁבָעִים.
בְּמַעֲמַד מְרַגֵּשׁ זָכוּ עֲשָׂרוֹת יְלָדֵי חֲסִידֵי סְקוּוִירָא בְּבִנֵי בְּרַק לְקַבֵּל תַּעֲזוּזוֹת כְּבוֹד מִיְדֵי שֶׁל מֶרֶן שֶׁר הַתּוֹרָה הִגְאֹן רַבִּי חַיִּים

להזהיר גדולים על הקטנים

"אָמֹר אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאִמְרַתְּ" (כ"א, א) פֶּרֶשֶׁתְנוּ פּוֹתַחַת בְּמַלְיָם: "וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה, אָמֹר אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאִמְרַתְּ אֲלֵהֶם, לִנְפֹשׁ לֹא יִטְמָא בְעַמְיוֹ".
יֵשׁ כָּאֵן כְּפֹל מַלְיָם, וּפְרַשׁ רַש"י: "אָמֹר וְאִמְרַתְּ - לְהַזְהִיר גְּדוּלִים עַל הַקְּטָנִים". חֲמוּרָה הִיא מִצְוַת הַטְּהָרָה, שֶׁהַגְּדוּלִים נוֹשְׂאִים כֹּה אַחֲרֵיּוֹת עַל טְהָרַת הַקְּטָנִים, וּמְצִיָּים לְהַפְרִישֵׁם מִטְּמֵאָה.
נִרְחִיב אֶת הַדְּבָרִים. נוֹגְעִים הֵם לֹא לְכַהֲנִים בְּלַבָּד, וְלֹא בְעֵינֵי טְמֵאָת מַת בְּלַבָּד.
מֵאֵז וּמְעוֹלָם הָיוּ שְׁתֵּי רִשְׁיּוֹת, זֵז לְעַמַּת זֵז: הַרְחוּב - וּבֵיַת הַמְדַרְשׁ. עוֹד לְפָנֵי אֲלֹפִים שְׁנֵה הוֹדוּ לוֹמְדֵי הַתּוֹרָה לְבוֹרְאִים: "שֶׁשְׁמַת חֶלְקֵי מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמְדַרְשׁ וְלֹא שְׁמַת חֶלְקֵי מִיּוֹשְׁבֵי קְרֻנוֹת".
מוֹל יַעֲקֹב אֲבִינוּ יוֹשֵׁב הָאֱהָלִים, אֱהָלֵי תוֹרָה, עֲמֵדָה דְּמוֹת עֲשׂוֹ אִישׁ הַשְּׂדָה, הַמְבַלָּה בְּחוּץ. בֵּית הַמְדַרְשׁ הָיָה מְקוֹם הָאוּרָה, הַתְּכֹן, הַהַתְעַלּוֹת. הַרְחוּב הָיָה מְקוֹם הַחֲשֵׁךְ, הַרִיקְנוּת, הַהַדְרָדוֹת.
אֶךְ מְעוֹלָם לֹא הָיָה הַרְחוּב מְקוֹם טְמֵאָה כְּבִימֵינוּ, מְקוֹם הַסְּדוּחִים וְהַסְּאֻב. הַלְבוּשׁ הַפְּרוּץ עַד לְגַעַל, פְּרָסוּם הַחֻצוֹת שֶׁהַנְּפֹשׁ הַיִּפֶּה סוֹלְדָת הַיָּסוּן, עַתּוֹנוֹת בִּיבִים וּמְאִירוֹת שְׁחִיתוֹת וְשֵׁלֵא לְדַבֵּר עַל פְּגַעֵי הַטְּכְנוֹלוֹגְיָה. כָּאֵן כְּפֹלָה וּמְכַפֶּלֶת הַחוּבָה: "אָמֹר וְאִמְרַתְּ, לְהַזְהִיר גְּדוּלִים עַל הַקְּטָנִים", לְהַרְחִיקֵם מִטְּמֵאָה! לְמַנְעֵם מִהַרְחוּב וְאִוִּירְתוֹ. וְדַרְךְ אַחַת יֵשׁ: לְשַׁגְרֵם לְבֵית הַמְדַרְשׁ, לְמְקוֹם הַטְּהָרָה!
הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ הַעִיד: "בְּרַאֲתִי יִצְרָה רַע, בְּרַאֲתִי לוֹ תוֹרָה תְּבַלִּין". וְכַתֵּב רַבְּנוּ הַרְמַח"ל זְצ"ל (מְסֻלַּת יִשְׂרָאֵל פָּרַק ה') שֶׁאִם הַבּוֹרָא הַעִיד שֶׁזֶה הַרְפּוּאָה הַיְחִידָה, הָרִי זֵז הַרְפּוּאָה וְאִין בְּלַתְהוֹ, בְּדוּרוֹת קוֹדְמִים, יִתְכַן וּיְכֻלִּים הָיוּ הַהוֹרִים לוֹמַר: בְּנֵנוּ לֹא יִתְקַל בְּיִצְרָה רַע

קִנְיָנֶיךָ, לְאוֹר הַצְּטֻרָפוֹתֶם לְ"שֶׁבֶט לְוִי" בְּקִבְלֶם עַל עַצְמֶם לְהִתְרַחֵק מִכָּלִי טְכְנֹלוֹגְיָה שְׂאִינֶם מְאַשְׂרִים וּמְשַׁמְרִים.

הַתִּיִּסְדוֹת חֲבוּרַת 'בְּנֵי עֲלִיָּה' נִעְשְׂתָה כְּבָר בְּמַעֲמַד הַהִדְלָקָה בְּלִ"ג בְּעֶמֶר, לְכַבּוֹד רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, עַל יְדֵי הָאֲדָמוֹ"ר מִסְקוּוֹיָרָא.

אֲזַ נִעְרְכָה אֶסְפָּה מִיְחֻדָּת לְחִסְדֵי סְקוּוֹיָרָא בְּבְנֵי בְּרַק וּבְהֶם כְּנֶס מִיְחֻד לִילְדֵי הַחֲסִידוֹת מִכְּתָה ה' וּמַעֲלָה, שֶׁם קִבְלוּ עַל עַצְמֶם הַיְלָדִים בְּחִתּוּמֵי יָדָם לְהַפְנוֹת עַל יְלָדֵי מִכְצַע 'שֶׁבֶט לְוִי' שֶׁנִּפְוֶץ בְּקֶרֶב כְּחֻמַּשַׁת אֶלְפֵי תַלְמִידֵי וְתַלְמִידוֹת מוֹסְדוֹת הַחֲנוּךְ שֶׁל סְקוּוֹיָרָא בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית.

הַתַּלְמִידִים קִבְלוּ עַל עַצְמֶם שֶׁלֹּא לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בַּמַּחֲשֵׁב וּבְעַת הַצְּרָף לְהִשְׁתַּמֵּשׁ אֶךְ וְרַק בְּטִלְפוֹן נִיד עִם חוֹתְמַת "וַעֲדַת הַרְבֵּנִים לְעִנְיֵי תַקְשָׁרַת".

כֵּן קִבְלוּ עַל עַצְמֶם יְלָדֵי הַחֶמֶד לְהִשְׁתַּמֵּשׁ רַק עִם נִגְנִים הַמְנַתְקִים מִרְדּוֹ עִם חוֹתְמַת 'לְטָהָר' וְכֵן לֹא לְשַׁבֵּת בְּאוֹטוֹבּוֹס

וְכַדוּמָה עַל יַד מִי שֶׁמְחַזֵּיק בְּמִמְאָרְטְפוֹנִים, מְחַשְׁבִּים וְכַדוּמָה. בְּהַמְשָׁךְ נִעְרַף כְּנוֹס מִיְחֻד לִילְדֵי חֲסִידוֹת סְקוּוֹיָרָא בְּבִית הַמְדַרְשׁ שֶׁל הַחֲסִידוֹת בְּרַחוּב אוֹר הַחַיִּים בְּבְנֵי בְּרַק, בּוֹ הַתְקִיָּם מַעֲמַד חֲלָקַת הַתְּעוּדוֹת, שֶׁם נִשְׂאוּ דְבָרִים בְּפָנֵי הַתַּלְמִידִים עַל הַזְכוּת הַעֲצוּמָה שֶׁנִּפְלָה בְּחֻלְקָם.

לְאַחַר מִכֵּן זָכוּ הַיְלָדִים לְקַבֵּל אִישִׁית 'תְּעוּדַת כְּבוֹד' מִיְדֵי שֶׁל מֶרֶן שֶׁר הַתּוֹרָה הִגְאֹן רַבִּי חַיִּים קִנְיָנֶיךָ, אֲשֶׁר הִתְרַגַּשׁ מְאֹד לְשַׁמֵּעַ עַל הַקְּבֻלוֹת הַטּוֹבוֹת שֶׁנִּקְטְלוּ הַיְלָדִים עַל עַצְמֶם.

מֶרֶן שֶׁר הַתּוֹרָה קִבֵּל אֶת הַיְלָדִים בְּסֶכֶר פָּנִים יְפוֹת, הַתְּעַנּוּן בְּפִרְטוֹת עַל מִכְצַע 'שֶׁבֶט לְוִי' וְקָרָא בְּעֵינָיו אֶת גֶּסֶח הַתְּעוּדָה. שֶׁר הַתּוֹרָה קָרָא גַם אֶת בְּרַכַּת קִדְשׁוֹ שֶׁל כְּבוֹד קִדְשַׁת הָאֲדָמוֹ"ר מִסְקוּוֹיָרָא הַמוֹפִיעָה עַל הַתְּעוּדָה וְהַבִּיעַ הַתְּפַעֲלוּת מִהַמְבָּצֵעַ.

בְּסִיּוּם הַמַּעֲמָד עָבְרוּ הַיְלָדִים לְפָנֵי מֶרֶן שֶׁר הַתּוֹרָה שֶׁחֲלַק אֶת הַתְּעוּדוֹת לִידֵי כָּל יְלָד בְּאֶפֶן נִדְרֵי בְּיוֹמָהּ. (מִצִּיּוֹן הַשְּׁבוּעַ)

ספור לשבת

הנצחון

שמי אברהם, ואני עוסק בבוררות. אנשים שיש להם סכסוך ביניהם מגיעים אלי, מקבלים קנין, וחותרים שיקבלו את ההכרעה של הבורר. בכך אנשים חוסכים דיונים ארוכים בבית הדין, ומצליחים להגיע להסכמה מבלי להגיע לדיון תורה. כמובן, כל תהליך הבוררות הינו לפי דיני התורה הקדושה, וברוך השם זכיתי לסייע ליהודים רבים ליישב את הסכסוך ביניהם.

במשרד שלי מופיעים יהודים מכל שכבות הציבור, גם כאלו שעדיין אינם שומרי תורה ומצוות. בסייעתא דשמיא קניתי נאמנות גם בקרב אנשים כאלו. הם השתכנעו שאם רוצים צדק אמתי ודין של אמת, כדאי להם לדון על פי דיני התורה.

המעשה שאני רוצה לספר לכם עוסק בשני בעלי דין כבדים, שני עשירים בסדר גודל, שכל אחד מהם טען בעלות על שורה של בניינים. הטענות שלהם סבבו סביב רווח או הפסד של עשרה מליון דולר. לאור גורליות הפסק הם החליטו לבוא אלי, כדי שאכריע ביניהם.

החומר הכיל המוני מסמכים, ראיות, חוזים, אסמכתאות, ואני הוצרתי לקרוא את כל החומר, בלי לדלג על שום פרט, ואחר כך לערוך את הפסק בכובד ראש, ולהוציא לאור דין אמת. חישבתי פחות או יותר כמה ימי עבודה אצטרך להקדיש לכך, ובסופו של דבר הודעתי ללקוחות שעד סוף החודש, שיחול ביום שישי, יהיה הפסק מוכן. קבעתי תאריך כזה, שאוכל לעמוד בו, כיוון שהיה לי חשוב מאד לעמוד בדיבורי. הרבה מהמוניטין שיצא לי, בסייעתא דשמיא, קשור לזה שאני מתאמץ לשמור את מוצא

פי, ולעמוד בזמנים.

עבדתי קשה. קראתי את כל האותיות הקטנות, הסעיפים והכוכביות, למדתי את החומר היטב ואחר כך ניגשתי לעומק העניין ההלכתי. אכן, בסופה של עבודה מייגעת ערכתי את הפסק, שדרש גם הוא ניסוח שקול ומחושב, ובאותו יום שישי, כפי התאריך שנקבתי, ניגשתי אל המדפסת במשרד, ונתתי לה פקודה, "הדפס". עוד רגע קט, והפסק יצא לאור.

אפס. המדפסת אינה מגיבה. אני בודק את המכונה, והכל נראה תקין. אולי יש משהו שתקוע בפנים? אני מרים את החלק העליון של המדפסת, אבל אז נחותר עיני על השעון. עכשיו חצות היום. בדיוק.

יום שישי, ערב שבת בחצות, ואני עומד במשרד וצריך להקדיש רק עוד כמה דקות כדי לשכנע את המכונה לעבוד. מצד שני, יש לי קבלה שאני עומד בה כבר כמה שנים, מאז שלמדתי מסכת פסחים, דף נ' - העושה מלאכה בערבי שבתות וימים טובים מן המנחה ולמעלה אינו רואה סימן ברכה לעולם. אחרי שלמדתי את כל העניין שמובא שם, בגמרא, ועיינתי בדברי הפוסקים בשולחן ערוך, החלטתי החלטה נחושה - בערב שבת ויו"ט, מחצות ואילך, אני סוגר את המשרד ופונה להכנות לקראת שבת קודש. ברוך השם, מאז שקיבלתי זאת על עצמי, אני עומד בזה שבוע אחרי שבוע. גם השבוע?

בתוכי מתגוששות שתי דעות. העורך דין של הלקוח שלי, שמחכה לפסק, והנאמנות שהשגתי ביושר על ידי העמידה בזמנים. הרי העבודה הזאת משולמת כהוגן, ואני צריך להוכיח שהתשלום שווה את העבודה, ומצד שני יש לי כבר קביעות,

רגע, אל תמהר להדפיס. אני בדרך ללווייה של הלקוח שלי, העשיר שאתה פסקת בדיון שלו. הוא נפטר בשבת מזום לב, ובקשר ליורשים זה סיפור חדש."

הייתי המום. זום לב! כמה ארעי הוא אדם. מתעקש על עשר מליון דולר, ואינו יודע אם יוכל להנות מהם. העשיר הזה שנפטר היה בצד המפסיד! הוא היה אמור לדעת על ההפסד כבר ביום שישי. אתם יודעים מה זה אומר? אם הפסק היה מתפרסם אז, מה היו אומרים? העשיר המפורסם מת בגלל האכזריות של הבורר. הוא ראה שהוא הפסיד עשר מליון דולר, ומרוב הלם וצער נדם ליבו. הלקוח ז"ל היה אדם מפורסם מאד, ואין ספק שהתקשורת היתה עושה מטעמים מהסיפור הזה, עוד היו מזמנים אותי למשפט על גרימת מותו של אחד מעשירי תבל.

הייתי עלול לאבד את הנאמנות שלי, ולסגור את המשרד אחת ולתמיד.

אבל הקב"ה ריחם עלי, ואיש לא חושב שיש קשר בין הפסק למותו של העשיר. המדפסת לא עבדה, ואני זכיתי לעמוד בניסיון באותו רגע גורלי של חצות היום בערב שבת. למדתי פרק חשוב בחיים. קל ונעים לקבל קבלות טובות, אבל כשיש סיוע מן השמים וזוכים גם לעמוד בהן עד הסוף, רואים את ההצלחות שהן מביאות.

ברוך השם שזכיתי לראות את הברכה. (גליון השאחה פרטית)

להפסיק בחצות.

משהו בתוכי זחק בי להתעסק עם המדפסת רק עוד כמה דקות, הן בלי להדפיס את הפסק ולחתום על כל עמוד אין ערך לכל העבודה, אבל הקב"ה ריחם עלי, ואל מוחי נכנסה מחשבה טהורה. חשבתי, הן העורך דין לא נמצא אתי כאן בחדר ועומד עלי שאגיש לו את הפסק הערוך, אבל הקב"ה נמצא גם נמצא! הוא כאן, רואה הכל. יודע את השעה ואת ההחלטה, רואה אותי ומתבונן בי, מעמיד אותי בניסיון ומבקש ממני לעמוד בו, כמו קורא אלי "אברהם! אברהם!" ואני, מה אומר? "הנני!"

באותו רגע מופלא הפניתי עורף אל המשרד, ונעלתי את הדלת, כשאני מניח מאחוריה את כל ענייני העבודה. יהיה מה שיהיה, אחרי חצות לא עובדים.

אחרי כשעה התקשר אלי העורך דין לשאול מה עם הפסק. התנצלתי שאכן סיימתי את מלאכת הכתיבה, אבל המדפסת קרטעה. ביום ראשון בע"ה הוא יקבל את כל החומר. סבר וקיבל.

שבת קודש פרשה את כנפיה, ואני זכיתי לחוש הפעם כי הקרבתי קרבן להשם. בהרגשה זכה וטהורה קיבלתי את פני שבת המלכה.

ביום ראשון העורך דין מתקשר אלי, ואני אומר לו, "כן כן, כבר כבר ניגש להדפיס את זה", אבל העורך דין עונה לי בחזרה, "רגע

לוח זמנים לשמיטה:

ברכישה בחנות או בשוק - אין לקנות פירות בין התאריכים המסומנים בטבלה, או מוצרים המכילים פירות מתאריכים אלו - בלא הכשר מיוחד לשמיטה. **בקטיף עצמי (מהגינה וכדו')** - בתאריכים שבלוח "קדושת שביעית" - הגידולים שנקטפים הרי הם הפקר ופטורים מתרומות ומעשרות ויש לנהוג בהם קדושת שביעית. ירקות שנקטפו בתאריכים שבלוח מסומן "איסור ספיחין" - אסורים באכילה לעולם (לנוהגים כהרמב"ם).

ביעור - בזמן הביעור יש להוציא את הפירות הקדושים בקדושת שביעית מן הבית ולהפקירם בפני שלושה אנשים, ולאחר מכן יכול להחזיר פירות אלו לביתו.

שם:	ברכישה בחנות או בשוק:	בקטיף עצמי (מהגינה וכדו'):	ביעור:
פטירות	אין צורך בהכשר לשמיטה	אין קדושת שביעית	אין ביעור
פיטאיה	מתחילת חודש חשון (תחילת אוקטובר) בשמיטה עד תחילת חודש חשון (תחילת נובמבר) שלאחר השמיטה	קדושת שביעית - מתחילת חודש חשון (תחילת אוקטובר) בשמיטה עד תחילת חודש חשון (תחילת נובמבר) שלאחר השמיטה. אין איסור ספיחין	תחילת חודש כסלו (אמצע נובמבר) שלאחר השמיטה
פיסטוק	מיובא מחו"ל - אין צורך בהכשר לשמיטה	קדושת שביעית - מתחילת חודש אב (תחילת אוגוסט) שבסוף השמיטה עד אמצע חודש אייר (תחילת מאי) בשנה שלאחר השמיטה. אין איסור ספיחין	אמצע חודש אייר (תחילת מאי) שלאחר השמיטה
פלפל / גמבה	מתחילת השמיטה עד חנוכה בשנה שלאחר השמיטה	קדושת שביעית - מתחילת השמיטה. איסור ספיחין - בצמח שנשתל או נבט לאחר תחילת השמיטה, עד חנוכה בשנה שלאחר השמיטה	אין ביעור
פלפל חריף	מתחילת השמיטה עד חנוכה בשנה שלאחר השמיטה	קדושת שביעית - מתחילת השמיטה. איסור ספיחין - בצמח שנשתל או נבט לאחר תחילת השמיטה, עד חנוכה בשנה שלאחר השמיטה	אין ביעור
פלפל שחור	מיובא מחו"ל - אין צורך בהכשר לשמיטה		אין ביעור
פסיפלורה	מתחילת השמיטה עד אמצע חודש כסלו (תחילת דצמבר) שלאחר השמיטה	קדושת שביעית - מתחילת השמיטה עד אמצע חודש כסלו (תחילת דצמבר) שלאחר השמיטה. אין איסור ספיחין	אין ביעור
פפריקה	מתחילת השמיטה עד אמצע חודש אלול (תחילת ספטמבר) בשנה שלאחר השמיטה	קדושת שביעית מתחילת השמיטה ספיחין - בצמח שנשתל או נבט לאחר תחילת השמיטה, עד אמצע חודש אלול (תחילת ספטמבר) בשנה שלאחר השמיטה	אין ביעור
פרג	מיובא מחו"ל - אין צורך בהכשר לשמיטה	קדושת שביעית - מסוף חודש אדר ב' (סוף מרץ) בשמיטה עד תחילת חודש ניסן (סוף מרץ) בשנה שלאחר השמיטה. אין איסור ספיחין	אין ביעור

צבר	מתחילת חודש שבט (תחילת ינואר) בשמיטה עד אמצע חודש טבת (תחילת ינואר) בשנה שלאחר השמיטה	קדושת שביעית - מתחילת חודש שבט (תחילת ינואר) בשמיטה עד אמצע חודש טבת (תחילת ינואר) שלאחר השמיטה. אין איסור ספיחין	אמצע חודש אדר (תחילת מרץ) שלאחר השמיטה
ציפורן	מיובא מחו"ל - אין צורך בהכשר לשמיטה	אין גידולים בארץ	אין ביעור
צלף	מתחילת חודש סיוון (תחילת יוני) בשמיטה עד אמצע חודש סיוון (תחילת יוני) בשנה שלאחר השמיטה	קדושת שביעית - מתחילת חודש סיוון (תחילת יוני) בשמיטה עד סוף חודש חשוון (אמצע נובמבר) בשנה שלאחר השמיטה. אין איסור ספיחין	סוף חודש חשוון (אמצע נובמבר) בשנה שלאחר השמיטה
צנון	מתחילת השמיטה עד אמצע חודש חשוון (תחילת נובמבר) בשנה שלאחר השמיטה	קדושת שביעית - מתחילת חודש חשוון (תחילת נובמבר) בשנה שלאחר השמיטה	אין ביעור
צנונית	מתחילת השמיטה עד תחילת חודש חשוון (אמצע אוקטובר) בשנה שלאחר השמיטה	קדושת שביעית - מתחילת חודש חשוון (אמצע אוקטובר) בשנה שלאחר השמיטה	אין ביעור
קובו	מתחילת חודש חשוון (תחילת אוקטובר) בשמיטה עד תחילת חודש חשוון (תחילת נובמבר) שלאחר השמיטה	קדושת שביעית - מתחילת חודש חשוון (תחילת אוקטובר) בשמיטה עד תחילת חודש חשוון (תחילת נובמבר) בשנה שלאחר שמיטה אין איסור ספיחין	תחילת חודש כסלו (אמצע נובמבר) בשנה שלאחר שמיטה

מאת: "כושרות".

בדיחות:

חלק מהבדיחות מתוך סדרת הספרים "תן חייך"

אדם אחד מביא עז הבייתה.
נחרדת אשתו: "מה יהיה עם הריח?"
עונה בעלה: "אל תדאגי, היא תתרגל..."

ראובן פגש את חברו שמעון - איש משרד הביטחון.
הוא מיהר לברר אצלו בסקרנות: "תגיד לי, כמה מטוסי קרב יש לציבא?"

הרהר רגע שמעון, ושאל את ראובן בשקט: "אתה יודע לשמור סוד?"
- "בוודאי!" ענה ראובן בבטחון.

התכופף שמעון לעבר חברו, ולחש על אוזנו: "גם אני!..."

אשה נכנסת בבהלה לחנות, ודרשה בקול רם את מבוקשה: "תן לי בבקשה מלכודת עכברים, אבל תעשה את זה מהר, אני צריכה לתפוס את הרכבת!"
- "אני מצטער", אומר המוכר, "אין לי מלכודת כזו גדולה!..."

קמחן כרוני שוכב על ערש דווי. לפתע הוא מבקש לברר: "משה פה?" - "כן אבא." - "יוסף פה?" - "כן אבא, אני פה." - "רפאל פה?" - "כן אבא, הנני."

שקט השתרר בחדר. הבנים עושים את אזנם כאפרכסת לשמוע את בקשתו של האב הגוסס.

ואז הוא שואל בקול חלוש: "אם כולם פה, למה האור במטבח דולק?"

חידות:

מתוך הספרים: "פיצוחים" ו"אתגרים".

חידת מחשבה:

ראובן ושמעון רוצים, כל אחד, לקנות מתנה ליום ההולדת. מסתבר להם שלאובן חסרים שמונה שקלים ולשמעון חסר שקל אחד. הם מחליטים לקנות רק מתנה אחת, אך שוב מסתבר שחסר להם כסף. בהנחה שהכסף שעמד לרשותם מבוטא בשקלים שלמים בלבד, כמה כסף היה לכל אחד?

חידת חשבון:

בזמן הבית התפאר נער אחד שהוא מסוגל לסחוב על כתפו במשך רבע שעה כבש לקרבן מבלי לנוח באמצע. רצו חבריו לבחון את יכולתו, אולם אמצעי המדידה היחידים שעמדו לרשותם היו שני נרות שכל אחד מהם בוער שעה בדיוק.

כיצד יוכלו למדוד בעזרת הנרות הללו רבע שעה בדיוק?

חידת "מי אני":

הייתי בעבר, נוצרתי בהווה, והעתידי לא יוכל לשנות אותי. מי אני?

פתרונות לעלון הקודם:

פתרון לחידת המחשבה:

9 שעות.

בשל קצב העבודה הכפול נסתיימה מחצית מהכמות השנייה לאחר חצי מהזמן שהיה נדרש לה מלכתחילה. על פי הנאמר בשאלה, פרק הזמן שהתקצר הוא שלוש שעות. כלומר, שלוש שעות הן חצי מהזמן שנידרש מלכתחילה עבור חצי מהכמות. ומכאן שמחצית הכמות הראשונה נעשתה בשש שעות ומחצית הכמות השנייה בשלוש שעות. סך הכל 9 שעות.

פתרון לחידת חשבון:

38 גרם.

5 הקורסונים הגדולים שוקלים ביחד 400 גרם (80X5=400). הוספת הקורסון השישי מעלה את המשקל הכללי ל- 438 גרם (73X6=438). מכאן שהקורסון השישי שוקל 38 גרם.

פתרון לחידת "מי אני":

שחקני שחמט.

זמני	אמור	כניסה:	יציאה:
השבת:	י-ם:	18:47	20:03
	ת"א:	19:03	20:06
	ב"ש:	19:03	20:04
	חיפה:	18:55	20:06

לתגובות להנצחות ולקבלת העלון במייל:
elisha5765@gmail.com